

Sygn. akt V GC 134/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział V Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR J. Dams

Protokolant: S. Poborczyk

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2014 r. w Dzierżoniowie na rozprawie sprawy

z powództwa :

S. L.

przeciwko:

K. K.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. oddała powództwo

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt V GC 134/14

UZASADNIENIE

Pozwem skutecznie wniesionym w dniu 22 stycznia 2014r. S. L., prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Zakład (...) w B., w sprawie przeciwko K. K., właścicielowi A. I. K. K. w O., domagał się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 8 lipca 2013r., sygn. V GNc 2109/13, opatrzonego klauzulą wykonalności postanowieniem z dnia 11 września 2013r. W uzasadnieniu żądania powód podał, że w pozwie złożonym do Sądu Rejonowego w Opolu K. K. oświadczył, że jest następcą prawnym – na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności - J. K., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) J. K.. Osoba ta miała zawrzeć z powodem ustną umowę pożyczki, na mocy której S. L. otrzymał kwotę 17 775 zł. Według twierdzeń J. K. powód nie spłacał zaciągniętej pożyczki i zaproponował, by pan K. zawarł umowę kredytu z (...), którą spłacać będzie S. L.. Na podstawie powyższych twierdzeń Sąd Rejonowy w Opolu wydał nakaz zapłaty w sprawie sygn. V GNc 2109/13, który uprawomocnił się, gdyż powód – przebywając poza miejscem zamieszkania – nie odebrał korespondencji z Sądu. W dalszej części uzasadnienia powód zaprzeczył, aby zawarł z J. K. umowę pożyczki, gdyż jedyną umową łączącą go z cedentem była umowa zlecenia, zobowiązanie z której powód uregulował w całości w dniu 18 marca 2011r. Jako podstawę powództwa przeciwegzekucyjnego powód wskazał art.840 § 1 pkt 2 k.p.c., podnosząc zarzut spełnienia świadczenia (w pozwie omyłkowo wskazał na art.840 § 1 ust.1 k.p.c.).

W odpowiedzi na pozew z dnia 12 maja 2014r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Zarzucił, że powództwo jest niedopuszczalne w świetle art.840 k.p.c. z uwagi na niezaistnienie w przedmiotowej sprawie żadnej z przesłanek wymienionych enumeratywnie w przywołanym przepisie. Wskazał, że twierdzenia powoda mogły stanowić co najwyżej podstawę wniosku o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty bądź innego środka

prawnego, nie zaś powództwa przeciwegzekucyjnego. Zarzucił odrębną podstawę faktyczną i prawną spełnienia świadczenia przez powoda oraz swojego roszczenia w sprawie Sądu Rejonowego w Opolu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 kwietnia 2013r. K. K., będący właścicielem przedsiębiorstwa (...) w O., skierował do Sądu Rejonowego w Opolu pozew o zapłatę kwoty 22 333,58 zł przeciwko S. L., prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Zakład (...) w B.. W uzasadnieniu żądania podał, że jest następcą prawnym – na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności - J. K., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) J. K.. Osoba ta – według twierdzeń pozwu - zawarła ze (...) ustną umowę pożyczki, na mocy której (...) otrzymał kwotę 17 775 zł. Ponieważ pan L. nie spłacił w terminie zaciągniętej pożyczki, zaproponował J. K. – który potrzebował środków pieniężnych - by ten zawarł umowę kredytu z (...), którą spłacać będzie S. L. (1). Miał on również ponieść wszelkie koszty związane z udzieleniem przez bank kredytu. Na dochodzoną w sprawie należność składała się: kwota 17 115,79 zł tytułem należności głównej z pożyczki udzielonej przez (...) w dniu 11 sierpnia 2011r., kwota 789,47 zł tytułem prowizji banku, kwota 1 326,32 zł tytułem składki ubezpieczeniowej na okres kredytowania oraz kwota 3 102 zł tytułem oprocentowania pożyczki.

W stosunku do tak określonego roszczenia Sąd Rejonowy w Opolu wydał w dniu 8 lipca 2013r. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. V GNc 2109/13, który uprawomocnił się w dniu 14 sierpnia 2013r. (S. L. (1) nie podjął skierowanej do niego i dwukrotnie awizowanej przesyłki).

(dowód: pozew i nakaz zapłaty w aktach sprawy Sądy Rejonowego w Opolu,

sygn. V GNc 2109/13)

W dniu 18 marca 2011r. J. K. zawarł ze S. L. (1) umowę w przedmiocie wykonania instalacji elektrycznej w budynku D. D., wykonania przyłącza energetycznego oraz pomiarów elektrycznych. Roboty miały być wykonane przez J. K. w okresie pomiędzy 23 marca 2011r. a 15 maja 2011r. Uzgodniono wynagrodzenie J. K. w kwocie 18 500 zł brutto – jego zapłata miała nastąpić na podstawie faktury Vat.

S. L. (1) spełnił świadczenie z tej umowy w łącznej kwocie 22 755 zł (18 500 zł brutto + podatek Vat ?) na podstawie faktury(...)w dniu 22 marca 2011r.

(dowód: umowa – zlecenie z 18.03.2011r., k.8;

polecenie przelewu z 22.03.2011r., k.9)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Powód uzasadniał złożone przez siebie powództwo przeciwegzekucyjne twierdzeniem, że względem pozwanego, tj. następcy prawnego J. K., nie posiada żadnych zobowiązań, gdyż nigdy nie zawarł ze zbywcą wierzytelności umowy pożyczki, a jedyną umową łączącą go z cedentem była umowa zlecenia, zobowiązanie z której powód uregulował w całości w dniu 22 marca 2011r. Zaprzeczył zatem istnieniu podstawy faktycznej i prawnej, w oparciu o którą Sąd Rejonowy w Opolu wydał nakaz zapłaty z dnia 8 lipca 2013r. Wyjaśnił też, że ów nakaz zapłaty uprawomocnił się na skutek nieobecności powoda i nie podjęcia korespondencji w czasie właściwym. Jako podstawę powództwa przeciwegzekucyjnego powód wskazał art.840 § 1 pkt 2 k.p.c., podnosząc zarzut spełnienia świadczenia (w pozwie omyłkowo wskazał na art.840 § 1 ust.1 k.p.c.).

W ocenie Sądu nie istnieje ustawowa podstawa prawna dla powództwa przeciwegzekucyjnego powoda, skoro jednoznacznie zaprzecza on istnieniu podstawy faktycznej i prawnej opisanej w pozwie złożonym w sprawie SR w Opolu sygn. V GNc 2109/13, a wskazana przez niego zapłata nastąpiła w istocie z innego stosunku prawnego niż ten, który stanowił podstawę wydania zakwestionowanego nakazu zapłaty. W trybie powództwa przeciwegzekucyjnego

niedopuszczalne jest bowiem badanie zasadności samego tytułu egzekucyjnego, który – po nadaniu mu klauzuli wykonalności – stanowi podstawę egzekucji. Stąd wniosek dowodowy powoda o jego przesłuchanie na okoliczność treści stosunków prawnych łączących go z J. K., jak również wnioski pozwanego o przesłuchanie świadków na okoliczność deklaracji powoda co do spłaty pożyczki – podlegały oddaleniu, jako nieistotne dla rozstrzygnięcia sprawy (art.227 k.p.c.).

Jednocześnie odnotować należy, że powód nie skorzystał z przysługujących mu środków procesowych, tj. nie złożył do Sądu Rejonowego w Opolu wniosku o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty, czy też, wniosku do komornika o zawieszenie postępowania w trybie art. 820(3) § 1 k.p.c. w związku z rozbieżnością jego adresu, pod który Sąd wysłał nakaz, a adresu ustalonego w toku postępowania egzekucyjnego. Nie domagał się również wznowienia postępowania w tamtej sprawie w oparciu o przesłankę pozbawienia możliwości działania wskutek naruszenia przepisów prawa.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w pkt I sentencji wyroku z dnia 16 czerwca 2014r.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art.98 § 1 i 3 k.p.c., zasądzając od powoda na rzecz pozwanego poniesione przez niego koszty zastępstwa prawnego (wynagrodzenie radcy prawnego według minimalnej stawki i opłata skarbową od pełnomocnictwa procesowego).